

Charitný spravodaj

TRNAVSKÁ
ARCIDIECÉZNA
Charita

Noviny Trnavskej arcidiecéznej charity | NEPREDAJNÉ | ročník III. | november 2020 | 2. číslo

Dano Heriban

Raz za týždeň nakladá politikom

Naša služba

Obed až k dverám

Privezieme ho
seniorom v Trnave

Príbeh

Mário, preber sa!

Trinásť rokov
v bdelej kóme

Kuriozita

Nečakaný list

Prišlo v ňom dobro

Volanie o pomoc z trnavskej charity

Charita, ktorá pomáha tisíckam ľudí, sa dnes sama ocitla v núdzi. Pandémia zatvorila kostoly a my sme prišli o podporu z jesennej zbierky na charitu. Vďaka týmto peniazom mohli fungovať naše sociálne služby. Mnohé z nich sú teraz ohrozené.

Novembrová zbierka na charitu v kostoloch tento rok nebude.

Charity na celom Slovensku sa bez tejto podpory od ľudí ocitnú

v zlej situácii. Na území trnavskej arcidiecézy, v 143 farnostiach, vyzbierali veriaci na podporu sociálnych služieb trnavskej charity minulý rok 53 500 eur. Tieto peniaze tvoria každoročne zásadnú časť v našom hospodárení. Ten-

tokrát však zo zbierky v kostoloch pribudne na náš účet 0 eur. Ľudské potreby pandémie nezmenila a našou misiou je *Stáť blízko pri človeku* aj v týchto dňoch. Preto vás prosíme o vašu solidaritu s núdznymi. Obraciame sa na vás,

ľudí, ktorí vedia a chcú byť solidárni. Ako alternatívu k zbierke na charitu v kostoloch vám prinášame možnosť podporiť sociálne služby charity prostredníctvom internetu alebo na pošte.

Pokračovanie článku na str. 2

Túžby a plány

Chceme byť zdraví, mať materiálne a sociálne istoty aj láskyplné vzťahy s blízkymi. Ľudovo povedané, chceme sa mať dobre a je to celkom prirodzené.

Aj my na charite máme túžby a plány. Dnes však žijeme mimoriadne ťažkú dobu, preto vám chcem zveriť obavy nás, charitákov. Mimochodom, takto familiárne nás nazýval nedávno zosnulý spišský biskup Štefan Sečka, prezident Slovenskej katolíckej charity. Nech mu je večný pokoj odmenou.

My, charitáci, sa aj v týchto ťažkých podmienkach snažíme byť na blízku ľuďom odkázaným na pomoc. Denne sa nasadzujeme do charitných a sociálnych služieb pre seniorov, zdravotne a sociálne odkázaných, ľudí bez domova, osamelých, beznádejných, jednoducho - ľudí v núdzi.

Armáda 1577 charitných pracovníkov a stoviek dobrovoľníkov na celom Slovensku pomáha nenápadnou a vytrvalou prácou v 318 zariadeniach. V našom tíme sú opatrovatelky, zdravotníci, poradcovia, terapeuti, psychológovia a ďalšie rôzne profesie. Len v roku 2019 potrebovalo naše služby 24 695 prijímateľov a tento rok to bude ešte viac.

Táto pomoc závisí vo veľkej miere od vás, našich darcov. Ani neviem dostatočne vyjadriť slovami vďaka za vašu doterajšiu podporu. Ďakujem za všetkých, ktorým s vašou štedrosťou môžeme pomáhať.

Nenahraditeľnou podporou je pre nás tradičná zbierka v kostoloch. Žiaľ, tento rok nám okolnosti bránia prosieť ľudí o podporu tradičnou cestou, keďže kostoly zostali v čase zbierky pre pandémiu zatvorené. Bez tejto podpory nemôžu fungovať naše sociálne služby pre núdzných. Preto vám ponúkame iný spôsob, ako môžete prejaviť solidaritu s ľuďmi odkázanými na pomoc. Nájdete ho na našej webovej stránke www.charitatt.sk.

V mene tých, ktorí sú na našu pomoc odkázaní, vás prosím, podporte nás a pomôžte. Ako vravieval sv. Filip Neri: „Buďte dobrí, ak môžete“. Nech vám vaša štedrosť odplatí dobrotivý Boh. Želám vám všetko dobré a pevné zdravie.

Miroslav Dzurech,
riaditeľ Trnavskej
arcidiecéznej charity

Pandémia zatvorila kostoly
a zrušila zbierku, bez ktorej len ťažko prežijeme

Volanie o pomoc

Charita, ktorá pomáha tisíckam ľudí, sa dnes sama ocitla v núdzi. Pandémia zatvorila kostoly a my sme tak prišli o podporu z jesennej zbierky na charitu. Vďaka týmto peniazom mohli fungovať naše sociálne služby. Mnohé z nich sú teraz ohrozené.

Novembrová zbierka na charitu v kostoloch tento rok nebude. Charity na celom Slovensku sa bez tejto podpory od ľudí ocitnú v zlej situácii. Na území trnavskej arcidiecézy, v 143 farnostiach, vyzbierali veriaci na podporu sociálnych služieb trnavskej charity minulý rok 53 500 eur. Tieto peniaze tvoria každoročne zásadnú časť v našom hospodárení. Tentokrát však zo zbierky v kostoloch pribudne na náš účet 0 eur.

Čo funguje vďaka zbierke

Najväčšiu časť peňazí z minuloročnej zbierky v kostoloch sme použili na fungovanie Centier pomoci človeku v Trnave a v Piešťanoch. Ľudia na ulici tak dostali možnosť najesť sa, urobiť si osobnú hygienu a vyprať si oblečenie. Zo zbierky sme tiež podporili fungovanie služby streetwork, vďaka ktorej vyhľadávame ľudí bez domova priamo v teréne. Za rok 2019 sme takto nadviazali viac ako 500 kontaktov. Príspevkom v kostole ľudia podporili Sieť pomoci, službu, vďaka ktorej prinášame potraviny, elektrospotrebiče a nábytok do núdzných rodín od Nového Mesta nad Váhom až po Komárno. Každý mesiac takto pomôžeme vo viac ako 130 rodinách. Peniaze zo zbierky nám slúžia na pokrytie nákladov na dopravu a prevádzku skladu solidarity, v ktorom sú spomínané veci uložené. V komunitnom centre Špitálik nachádzajú uplatnenie dobrovoľníci, medzi nimi aj zdravotne znevýhodnení ľudia. Vďaka jesennej zbierke v kostoloch sme mohli zaplatiť materiál a náradie, s ktorými pracujú a pokryť časť

Staráme sa o núdzných, no dnes sme sami v núdzi a potrebujeme vašu pomoc.

Prosíme o vašu podporu

Ľudské potreby pandémie nezmenila. Našou misiou je Stát blízko pri človeku aj v týchto dňoch. Preto vás prosíme o vašu solidaritu s núdznymi. Sociálne služby charity môžete podporiť:

➤ **Príspevkom na číslo účtu**
SK71 7500 0000 0040 0829 7855
Variabilný symbol: 112020

➤ **Prevodom prostredníctvom**
QR kódu v mobilnej aplikácii
vašej banky

➤ **Príspevkom prostredníctvom**
priloženej poštovej
poukážky.

*Ďakujeme, že vďaka
vašej pomoci
môžeme pomáhať.*

PAY by square

nákladov na komunitnú kaviareň, ktorá je súčasťou centra. Zbierka nám každoročne pomáha skvalitniť život seniorov v Dome pokojnej staroby v Cíferi, priniesť sociálne služby do nových miest a obcí prostredníctvom farských charít, zvládnuť náklady na prevádzku stredísk

v Trnave, Piešťanoch, Seredi, v Novom Meste nad Váhom a v Galante. Aj vďaka zbierke v kostoloch môže fungovať náš projekt Hlinený dukát a v rukách môžete držať tieto noviny o sociálnych službách.

Čo nám hrozí

Čo sa stane, keď peniaze zo zbierky úplne vypadnú z nášho hospodárenia? Reálne hrozí, že potravinovým balíkom nepomôžeme 130 rodinám za mesiac. Pre projekt Sieť pomoci nezvládneme zaplatiť dopravu a obmedzíme tak rozvoz materiálnej pomoci do rodín. Hrozí nám, že stratíme sklad solidarity. V Centrách pomoci človeku výrazne obmedzíme rozsah služieb pre ľudí v núdzi a otáza je tiež ďalšia existencia Hlineného dukátu. Ohrozený je dobrovoľnícky program, pretože nebudeme mať potrebné zdroje na koordinátora, ktorý s dobrovoľníkmi pracuje. Bolo by nám ľúto, keby sa dôsledok tejto situácie dotkol aj kva-

lity života našich seniorov v Dome pokojnej staroby v Cíferi. Naše služby musia fungovať z viacerých dôvodov. Chorému človeku nemôžeme povedať, buď teraz chvíľu zdravý, kým sa neskončí pandémia. Hladný človek neodloží svoj hlad na potom, keď už nebudú platiť pandemické opatrenia. Človek bez domova sa potrebuje osprchovať denno-denne, aj počas pandémie. Ľudské potreby tak pandémia nezmenila a našou misiou je stáť aj dnes blízko pri človeku.

S vami to zvládneme

Obraciame sa teda na vás, ľudí, ktorí vedia a chcú byť solidárni s núdznymi. Ako alternatívu k zbierke na charitu v kostoloch vám prinášame možnosť podporiť sociálne služby charity prostredníctvom internetu alebo na pošte. Váš finančný príspevok môžete zaslať na číslo účtu, ktoré uvádzame v tomto článku alebo vyplnením poštovej poukážky, ktorú sme vložili do novín. Na prevod môžete použiť aj QR kód. Od vás, našich podporovateľov, je vo veľkej miere závislé fungovanie trnavskej charity v roku 2021. Preto vás prosíme o vašu solidaritu. Nenechajte vyhasnúť nádej ľudí, ktorí sú odkázaní na našu pomoc.

**TRNAVSKÁ
ARCIDIECÉZNA CHARITA**

**Presvedčte sa o tom,
že služby, ktoré financujeme
zo zbierky v kostoloch,
sú potrebné. Ktoré sú to?
V týchto novinách sme ich
označili ikonou**

Financovanie služieb zo zbierky 2019

Peniaze z jesennej zbierky v kostoloch sú pre fungovanie charity rozhodujúce. Vani nás ľudia podporili sumou 53 500 eur. Použili sme ich nasledovne:

27 000 eur	Centrá pomoci človeku v Trnave a Piešťanoch
6500 eur	Projekt Sieť pomoci
2200 eur	Projekt Streetwork
4800 eur	Dobrovoľnícke centrum Špitálik
3500 eur	Dom pokojnej staroby
2500 eur	Farské charity
3600 eur	Prevádzka stredísk charity v Trnave, Piešťanoch, Seredi, v Novom Meste nad Váhom a Galante
3400 eur	Hlinený dukát, Národný týždeň charity, pracovné aktivity s ľuďmi bez domova

Potraviny z Tesca poslúžia ľuďom v núdzi

Prišla pandémia a s Najväčšou potravinovou zbierkou to vyzeralo kadejako. Budú otvorené obchody? Nájdeme dobrovoľníkov? A čo vy, zákazníci? Pristavíte sa pri nás, keď je to tá posledná vec, čo by ste momentálne počas nákupu chceli robiť? Zbierka napokon bude. A my vás potrebujeme viac, ako kedykoľvek predtým.

Najväčšia potravinová zbierka
19.11. – 3.12.2020

Trnavská arcidiecézna charita je jednou z organizácií, ktoré sa každoročne postavajú na predajne Tesco a zbierajú potraviny pre ľudí v núdzi. Tento rok bola najväčšia zbierka potravín pre pandémiu ohrozená. Aj vďaka ústretovosti nášho partnera sa napokon uskutočnil. Prispieť trvanlivými potravinami do našich nákupných košíkov môžete od 19. novembra do 3. decembra. Zástupcovia a dobrovoľníci Trnavskej charity rozložia svoje stánky pred vstupmi na predajne Tesco v Trnave, Hlohovci, Piešťanoch, v Novom Meste nad Váhom, Galante, Šali, Pate, Dunajskej Strede a vo Veľkom Mederi. Našou ambíciou je získať toľko potravín a drogerie, aby sme mohli nasledujúci rok podporiť ľudí v núdzi, ktorí potraviny potrebujú. Ako zbierka funguje? Na predajniach Tesco nakupujú zákazníci potraviny a drogeriu, ktoré potom odovzdajú v stán-

koch charity. Tieto potraviny uložíme do nášho skladu solidarity a v roku 2021 nimi pomôžeme núdnym seniorom, rodinám, ženám, ktoré sú na výchovu detí samé a privezieme ich do partnerských zariadení sociálnych služieb. Slovenské charity vyzbierali vlni v tejto zbierke dokopy 109 ton potravín.

kvet

Čo kúpiť pre núdných?

- ✓ konzervy s mäsom a rybami
- ✓ paštéty
- ✓ strukoviny
- ✓ detské príkrmy, detská výživa, detská krupica
- ✓ zaváraniny
- ✓ lekvár, puding, sušené ovocie
- ✓ kávu, čaj, cukor, med
- ✓ dámske hygienické pomôcky
- ✓ jednorazové holiace strojkčky, penu na holenie
- ✓ zubné kefky a pastu
- ✓ detské plienky
- ✓ šampóny, sprchovacie gély
- ✓ toaletný papier
- ✓ vlhčené obrúsky
- ✓ pracie prostriedky
- ✓ prostriedky na umývanie riadu a dezinfekciu

Hlinený dukát lepší ako almužna

V Trnave funguje projekt Hlinený dukát výborne. Pre ľudí na ulici zakúpila verejnosť v tomto meste od januára približne tisíc kusov. V ďalších mestách sa projekt rozbieha. Na charite sme riešili technické problémy s automatmi.

Automaty na Hlinený dukát sme v Trnave umiestnili k mestskému úradu a do Tesca na Veternej ulici. Okrem toho máme hneď niekoľko pevných predajných miest, ktoré ľudia s obľubou využívajú. V Piešťanoch visí automat na farskom úrade sv. Cyrila a Metoda na Nitrianskej ulici a v blízkosti farnosti sv. Štefana. V Hlohovci už fungujú automaty pri Františkánskom kostole a na budove OZ Samaria na Podzámskej ulici 4. Všetko je tak pripravené na spustenie projektu a čoskoro ho Hlohovčanom predstavíme. V Novom Meste nad Váhom hľadáme partnerov, ktorí by nám pomohli s predajom dukátov a zároveň s výdajom jedla za dukát.

Výzvy a úspechy

Automaty nás potrápili. Stávalo sa, že raz vydali dva dukáty, inokedy ani jeden. Technický problém veľmi kreatívne vyriešil náš riaditeľ, vyštudovaný strojový inžinier. Veľmi nás teší, že v Trnave funguje projekt na jednotku. Napríklad Milan si dukát v nízkoprahovom dennom centre vymenil za potravinový balíček,

Milan

Marián

Zistite viac na
www.hlinenydukát.sk

Hlinený dukát už ľudia kúpia aj v automatoch.

osprchoval sa, založil si čisté rúško a ako bonus dostal teplú bundu zo sociálneho šatníka. Do Centra pomoci človeku v Piešťanoch prišiel s dukátmi Marián. Jeden mu podaroval pán farár, druhý dostal od okoloidúceho pred kostolom. Mariánovi s jeho situáciou pomáhajú naše sociálne pracovníčky. Za dukát od nich dostal balíček s potravinami. Tieto príbehy svedčia o tom, že Hlinený dukát má zmysel a naplnia svoju podstatu. Motivovať ľudí na ulici, aby prišli po pomoc tam, kde im ju vedľa odborne poskytnúť a so záujmom im podať ruku na ceste z ulice.

Ďakujeme partnerom

Touto cestou ďakujeme Vladimírovi Tibenskému, prevádzkovateľovi stánkov s rýchlym občerstvením v Trnave. Ľudia na ulici veľmi radi využívajú možnosť vymeniť si v stánkoch dukát za teplé jedlo. Pán Tibenský podporuje Hlinený dukát aj finančne a veľmi nám tak pomáha. Významná podpora prišla od Nadácie Granvia. Vďaka nej sme mohli projekt rozšíriť do ďalších miest a pripraviť sa na jeho výraznejšiu propagáciu. Z participatívneho rozpočtu Trnavy sme zakúpili automaty pre krajské mesto a vďaka spoločnosti HKS Forge máme financie na ich prípadnú opravu. Projekt funguje aj vďaka podpore ľudí, ktorí v kostoloch prispeli v zbierke na charitu.

DARINA KVETANOVÁ

Charitný spravodaj

3

spravodajstvo

anketa

Čo pre vás znamená charita?

V Trnavskej charite sa stretávajú ľudia s rôznymi životnými osudmi. Prichádzajú ako klienti, teda tí, ktorí potrebujú pomoc, ale tiež ako dobrovoľníci, ktorí chcú pomáhať. V ankete sme sa ich opýtali, čo pre nich charita znamená.

Katarína,
dobrovoľníčka

Vďaka charite rozvíjam zručnosť, kreativitu a schopnosti v komunitnom centre Špitálik. Robí mi radosť, keď pomáham a zároveň sa učím niečo nové. Našla som tu priateľov a mám rada aj kontakt s hosťami kaviarne.

Ferdinand,
klient Centra pomoci
človeku

Kým som nevedel o charite, bol som stratený. O jej službách mi povedali terénni pracovníci. Charita mi pomohla s vybavením dokladov a ďalšími vecami. Som rád, že existuje. Dodnes využívam jej služby.

Katarína,
klientka Domu
pokojnej staroby

Dostala som reumu a už som sa o seba nevedela postarať sama. Vďaka charite som našla miesto, kde mi je dobre. Starajú sa tu o mňa, dobre varia a páčia sa mi aj aktivity, ktoré spolu robíme.

Zahrejme ich

Ponožky, rukavice a zimné čiapky sú počas zimy najväčšou pomocou pre ľudí na ulici. Aj preto sme sa rozhodli opäť zorganizovať zbierku týchto potrieb. Ak máte doma zimné čiapky, ponožky a rukavice pre mužov, ženy a deti, môžete ich priniesť do jednej z našich zberných nádob. V Trnave sú umiestnené v podchode na Hlavnej ulici 43 a v predajni Tesco na Veternej ulici. V Piešťanoch rovnako v Tesco a v Centre pomoci človeku na ulici Andreja Hlinku 41. Sledujte náš FB Trnavská arcidiecézna charita, kde zverejníme aj umiestnenie nádob v Novom Meste nad Váhom, Galante, Seredi a v Dunajskej Strede. Zbierka týchto potrieb potrvá do 31. januára.

kvet

charita ďakuje

Podporili
naš sklad

Spoločnosť TATE&LYLE z Boleráza podporila charitu sumou 5000 dolárov. Tieto peniaze venovala na projekt Sieť pomoci. Vďaka nim dokážeme pokryť časť nákladov na prevádzku skladu solidarity.

Tesco má
charitné srdce

Ďakujeme za podporu spoločnosti Tesco. Medzi slovenské charity rozdelili v lete celkovo 23 ton potravín. Do nášho skladu putoval olej, ryža, cukor, ocot, čokoláda a ďalšie potraviny, ktoré nám vystačili na trojmesačnú pomoc klientom.

Priatelia prišli
s darom

Pri poslednej návšteve priniesol riaditeľ charity v Uherskom Brode Petr Houšť koncentrátor kyslíka, ktorý pomáha ľuďom s ochorením pľúc. Zariadenie využijeme v Dome pokojnej staroby v Cíferi. Ďakujeme partnerom z moravskej charity.

Najstaršia farská charita

Región, v ktorom pôsobí trnavská charita, je veľký. Siahla od Nového Mesta nad Váhom po Hurbanovo a prechádza tak tromi krajinami. Na miesta, kde nemáme strediská, prinášame pomoc pre núdznych ľudí vďaka farským charitám. Najstaršou a najdlhšie fungujúcou je farská charita v Novom Meste nad Váhom.

Sídli v budove na Palkovičovej ulici a pre klientov je otvorená trikrát do týždňa. Ľuďom v núdzi tu vtedy vydávajú potraviny a oblečenie zo sociálneho šatníka pre deti a dospelých. Charitu vedie Peter Ochránek. Dlhé roky pôsobil ako riaditeľ Odboru sociálnych vecí a rodiny na tunajšom úrade práce a prácu s núdznými tak dobre pozná.

Komu pomáhajú

Táto farská charita prizvala po minulé roky do potravinovej pomoci aj žiakov a študentov. „Oslovujeme základné a stredné školy a zapájame ich do zbierky potravín. Deti majú možnosť byť solidárne a potraviny, ktoré vyzbierajú, nám pomáhajú pokryť potravinovú núdzu medzi veľkými zbierkami, ktoré organizujeme,“ hovorí Peter Ochránek. Práca s potravinami je však kráčaním po tenkom ľade. V snahe pomôcť môže vzniknúť závislosť klientov na potravinách. Výsledkom je, že stratia motiváciu svoju situáciu riešiť. „Preto trvám na tom, aby sme s klientmi zakaždým hovorili o ich situácii a prechádzali s nimi kroky, ktoré im môžu pomôcť. Pandémia nám v tomto smere nepomohla, keďže kontakt medzi nami a klientmi musel byť rýchly.“ Kto sú klienti charity v Novom Meste nad Váhom? „Veľkú časť tvoria ľudia bez domova, ďalej rodiny, kde je problém so zamestnaním alebo je jeden z rodičov vo

Dobrovoľníci Vlasta a Milan počas výdaja potravinovej pomoci

výkone trestu. Prichádzajú tiež seniori, ktorí nie sú schopní vyžiť zo svojho dôchodku,“ vysvetľuje vedúci farskej charity. Z úradu práce dostáva charita informácie o voľných pracovných miestach, ktoré potom ponúka klientom. Väčšinou je to beh na dlhé trate, niekoľkých ľudí sa však podarilo zamestnať.

Tí, ktorým pomohli

Srdcom farskej charity v Novom Meste nad Váhom sú dobrovoľníci. Milan Dvořák najazdil ako šofér kamiónov tisíce kilometrov, dnes má po sedemdesiatke a na charitu prichádza dvakrát do týždňa. Silným momentom pre neho bolo, keď charita pomohla žene, ktorá prekonala tri infarkty. „Operovali jej srdce a mala vážny stav. Bez našej pomoci by sa nezaobišla,“ hovorí Milan. Ďalšia dobrovoľníčka, Vlasta Marková, pracovala takmer 40 rokov v mestskom kultúrnom stredisku, kde sa venovala výchove a vzdelávaniu mládeže a dospelých. „Vždy som mala blízko k seniorom aj k ľuďom v núdzi. V práci pre far-

Na čele farskej charity stojí Peter Ochránek

skú charitu sa potreby týchto ľudí spájajú,“ hovorí. Pre kolektív by podľa Petra Ochránka boli prínosom mladí, energickí ľudia. Mohli by napríklad navštevovať seniorov, ktorí žijú sami a nemajú nikoho, s kým by sa porozprávali, alebo by ho poprosili o pomoc. „Osamelosť ľudí je veľký problém, na ktorý by sa mala spoločnosť sústrediť. Pomôcť však treba aj zdravotne postihnutým ľuďom. Z nízkeho dôchodku nevyžijú. Takéhoto nášho klienta nahovorili, aby si zobral úver na byt, no nemá na splátky a dostal sa do

dlhov. A tak mu aspoň my pomáhame zvládnuť túto situáciu,“ hovorí Peter Ochránek.

Čakajú posilu

Priestory, v ktorých charita sídli, nie sú pre jej činnosť ani zďaleka ideálne. Kedysi to bol byt, rovnako ako tie, v ktorých dodnes bývajú ľudia na poschodí. V susedstve je reštaurácia a klienti, ktorí sa pred charitou schádzajú, nie sú vábivou vizitkou. Navyše, samotná charita by potrebovala lepšie zázemie. „Keď si klient hľadá prácu, potrebuje ísť na úrad, k doktorovi, na pohovor. Špinavý a zapáchajúci tam však ísť nemôže. Vieme mu ponúknuť nové šaty, no veľmi nám chýba sprcha,“ hovorí Peter Ochránek. Farskú charitu v Novom Meste nad Váhom v budúcnosti posilní špecializovaná sociálna poradkyňa, ktorá dokáže situáciu klientov posúdiť odbornejšie a pomôcť im pri dôležitých rozhodnutiach. „Do farských charít vkladáme veľké nádeje,“ hovorí Igor Strýček, zamestnanec Trnavskej arcidiecéznej charity. „Dobrovoľníci v Novom Meste nad Váhom majú veľký entuziazmus a sú zapálení pre charitné dielo. S radosťou sa zapoja do každej aktivity, s ktorou za nimi prídem. Veríme, že vďaka špecializovanému sociálnemu poradenstvu naberie prínos celého tímu nový rozmer,“ dodáva. **TEXT A FOTO: DARINA KVETANOVÁ**

Štedrá večera pre dvesto núdznych

Aj ľudia v núdzi pocítia tento rok sviatočnú atmosféru. Vďaka podpore nášho partnera DM Drogerie im môžeme pripraviť Mikulášsku štedrú večeru a sprostredkovať čaro Vianoc.

Viacčlenné rodiny, v ktorých chýbajú peniaze, osamelí seniori, ale aj ľudia, ktorí stratili strechu nad hlavou, prežívajú najkrajšie sviatky v roku v chudobe. Nemôžu si dovoliť to, čo k Vianociam patrí, a tak je pre nich adventné obdobie celkom bežným časom. Výnimčnosť sviatkov môže trnavská charita tento rok svojim klientom sprostredkovať vďaka podpore DM Drogerie. „Náš partner nám poskytol finančnú podporu na viac ako 200 sviatočných večerí pre ľudí v núdzi v Novom Meste

nad Váhom, v Seredi, Galante, Dunajskej Strede a vo Veľkom Mederi,“ hovorí Igor Strýček, koordinátor farských charít. Práve farské charity vybrali klientov, s ktorými pracujú a prizvali ich k Mikulášskej štedrej večeri. Podľa pôvodnej myšlienky mali spolu zasadiť k sviatočnému stolu, pri ktorom by si vychutnali tradičné menu, kapustnicu, rezeň so zemiakovým šalátom a dezert. Pandémia však situáciu skomplikovala a pre mimoriadne opatrenia budeme Mikulášsku štedrú večeru v spomí-

naných mestách klientom vydávať do domáceho prostredia.

Niekomu na nich záleží

V pomoci nášho partnera vidíme veľký prínos. DM drogerie podporuje celoročne napríklad týrané a opustené ženy, keď pre ich deti poskytuje plienkovú pomoc. Tento rok sami navrhli podporu núdznych formou Mikulášskej štedrej večere a do jej výdaja sa zapoja samotní zamestnanci drogérií. „Takúto podporu si veľmi vážime. Nejde v nej prioritne o jedlo, ale o to, že núdzni ľudia pocítia, že pred Vianocami myslí niekto aj na nich,“ dodáva Igor Strýček. **DARINA KVETANOVÁ**

List, v ktorom je viac ako slová

Študentka strednej školy píše v izbe list a aby príjemcu potešila, vkladá doň kresbu. Senior, ktorému v týchto dňoch robia spoločnosť akurát spolubývajúci v zariadení sociálnych služieb, korešpondenciu otvára. Z papiera číta motivujúce a povzbudzujúce slová.

Zariadenia pre seniorov sú opäť v karanténe a ich obyvatelia zostali odrezaní od okolitého sveta. Prišli tak o viaceré obľúbené aktivity za bránami zariadenia. Parita mladých ľudí sa preto rozhodla spríjemniť im toto obdobie. Začali písať listy.

Pošli dobro

Za celou myšlienkou stojí dobrovoľník Trnavskej charity Ján Cipár (19). „Počas prvej vlny pandémie som videl, ako ľudia nakupovali potraviny pre seniorov. Aj ja som si povedal, že by bolo dobré niečím ich

Tento záber je chránený listovým tajomstvom ☺

Odosielateľ pribalil aj oznámenie o ukončení štúdia

Naša kolegyňa Táňa (vpravo) preberá korešpondenciu od autorov myšlienky

potešiť,“ vysvetľuje myšlienku projektu, ktorý nazval Pošli dobro. Čoskoro do neho zapojil aj kamarátov a dnes ich je asi 50. „Máme od 15 do 30 ro-

kov, sú medzi nami stredoškooláci, vysokoškooláci aj pracujúci ľudia.“ O čom seniorom píšete? „Ja osobne chcem adresáta potešiť, povedať mu, že aj my, mladí, prežívame náročný čas, no zvládneme to. Do listu napíšem vtip, aby som ho rozveselil, alebo hlbšiu myšlienku a prezradím aj niečo o sebe,“ hovorí Ján. Dobrovoľníkov vraj pote-

ší, keď dostanú odpoveď, nie je to však podmienkou. V kútiku duše ale veria, že aj vďaka tomuto nápadu vzniknú priateľstvá, ktoré sa zhmotnia aj do osobného stretnutia. Ján si myslí, že by im spolu mohlo byť veselo, keďže viacerí z mladých dopisovateľov hrajú na hudobný nástroj.

kvet,
FOTO: TERÉZIA ŠKRÍPOVÁ

A bola *svadba*

V lete nás potešila radostná udalosť. Náš kolega Juraj Juríček a jeho priateľka Terezka si povedali svoje áno. Podporiť v tomto dôležitom životnom kroku sme ich prišli aj my, charitáci, a to v takej zostave, že nám nestačil jeden mikrobús.

Obrad sa konal vo františkánskom kostole v Beckove a svadobná hostina hneď vedľa, v priestoroch Centra novej evan-

jelizácie, ktoré bolo pred charitou Jurajovým pôsobiskom. Svoj lásku však spoznal práve u nás, v dobrovoľníckej dielni. Terezka do nej prišla ponúknuť svoj talent pre dobrú vec. Kto by vtedy povedal, že cesty týchto dvoch ľudí budú prepojené do konca života? Zo šťastia nášho kolegu sa tešíme o to viac, že novozaložená rodina sa čoskoro rozrastie o ďalšieho člena. Žeby budúceho dobrovoľníka?

kvet

Mladomanželia obklopení kolegami z charity

Foto: archív TADCH

Kúsok domova pre ľudí bez domova

Určite to poznáte. Uvariť si kávu alebo čaj do vášho hrnčeka, objasť si ho dlaňami, a vychutnávať si tú krásnu vôňu a chuť. Celý tento rituál je o to príjemnejší, keď ho praktizujete s obľúbenou šálkou. Kúpili ste si ju na úžasnom mieste počas dovolenky alebo u remeselníka na jarmoku a práve

pre ten príbeh, ktorý je za ňou, pre vás tak veľa znamená.

Aj klienti Centra pomoci človeku v Trnave už majú vlastné šálky. Pochádzajú zo zbierky, ktorú sme vyhlásili minulý rok, pretože sme sa v centre chceli zbaviť plastového odpadu a fungovať ekologickjšie. A aby mal každý klient vlastnú šálku, ku ktorej má citový vzťah, vybrali sme na stôl farby a nechali ich, nech si na ňu napíšu meno. Aj takéto drobnosti prinášajú človeku pocit, že niekam patrí, že i keď nemá strechu nad hlavou, je miesto, kde našiel kúsok domova.

kvet

zo Špitálíka
komunitné centrum

Oranžový zázrak

Je to sýto oranžové, horúce, rozvoní to celú miestnosť a tomu, kto to užíva, to prinesie príjemné pocity. Čo je to? ☺ Šípkový sirup vyrobený v Špitálíku.

Foto: Táňačka

Naši dobrovoľníci sa vybrali do Malých Karpát a priniesli odtiaľ niekoľko tašiek šípkov. Tieto jesenné plody sú plné zdraviu pro-

spešných látok a mali by byť výbavou proti prechladnutiam a chrípkam v každej domácnosti. Hrnce v charitnej kaviarni poriadne nabrali na teplotu, keď v nich bublala zmes očistených šípkov a cukru. Vznikol sirup s úžasnou farbou, ktorá ku kráse nepotrebuje ani program na úpravu fotografií. Po desiatkach fliaš, ktoré sme v Špitálíku ponúkli, sa doslova zľahla zem. Náš horúci nápoj si získal mnohých fanúšikov a v čase, keď čítate tieto noviny, sa v Špitálíku nájde ešte zopár nových kusov. Príďte sa opýtať do podbránia na Hlavnú ulicu 43. Nájdete nás v dobrovoľníckom centre. **kvet**

Farebné ekovecičky

Vzorkovník kožených látok by skončil v koši, u nás však dostal druhý dych. Dobrovoľníčka Darina Peterková z neho vytvorila štýlové náušnice. V dielni máme veľký box plný nevyužitých gombíkov. Ako štýlové náušnice môžu teraz skrášliť uši našich zákazníkov. Skvelou zábavkou na cesty sú naše farebné piškvorky z malých kamienkov. Zabalili sme ich do vrecúšok, ktoré sme ušili zo starých látok. Tak tomuto sa hovorí ekológia! A pokračujeme. Srdce pravej gazdinej prahne po štýlovom poháriku na špendlíky. Povedali by ste, že vznikol zo závaraninového pohára? V Špitálíku nájde vždy niečo, čo vás poteší. Milé eko-bio veci si u nás môžete zakúpiť za dobrovoľný príspevok, ktorým podporujeme rozvoj sociálnych služieb charity.

TEXT A FOTO: kvet

„Je na mieste sa sťažovať, ale nie veľmi,“ hovorí na margo pandémie a všetkého, čo v našich životoch spôsobila herec a hudobník Daniel Heriban. Situáciu berie od začiatku vážne a nerozumie ľuďom, ktorí ju zľahčujú. Napriek tomu prináša verejnosti v týchto časoch pravidelnú dávku humoru v sitkome Pumpa, ktorý momentálne beží na televíznych obrazovkách.

Na nedostatok práce sa tak sťažovať nemôže, aj na tento rozhovor musel dozrieť správny čas. Napokon sa nám podarilo stretnúť tak, ako je to pre rok 2020 príznačné. Vo virtuálnom priestore. Tesne pred videohovorom si plnil úlohu rodiča nad knihami, a tak sa pred obrazovku posadil citelne unavený.

• Aký ste mali deň?

– Ťažký. Ešte pred chvíľou som sedel s najstarším synom nad úlohami, takže som dosť odrovnaný. Takto vám poviem, nebudem sa na nič tváriť, poviem vám o všetkom tak, ako sa veci majú. Pýtajte sa.

• Hercom zrušili predstavenia, spevákom zas koncerty. Vy ste spevák aj herec v jednej osobe. Ako zvládáte situáciu?

– Je na mieste sa trochu sťažovať, ale nie veľmi. Pandémia zasahuje celú spoločnosť a mali by sme sa sťažovať tak primerane. Nerozumiem ľuďom, ktorí príliš zveličujú, vidia iba seba samých a rovnako nepochopiteľné je pre mňa, keď niekto znevažuje prácu iného človeka napríklad slovami, že ide len o kultúru.

• Vy sa teda nestážujete?

– Doma patríme medzi zdravotne najviac ohrozené skupiny ľudí, problém bol prítomný už pred pandemiou, tá ho len zhoršila. Preto veľmi razantne odmietam vyjadrenia ľudí, ktorí situáciu zľahčujú. Ak niekto nadáva, že je tu totalitný štát a ľudia musia trpieť, tieto hlasy skutočne ne-

S Danom Heribanom o korone, politikoch, aj o tom, kde je doma

Hnevajme sa primerane

Herec SND, šéf podsvetia aj dedinský frajer v jednom. Daniel Heriban.

musím počúvať. To, čo žijeme, je vysoko nebezpečné jednak pre chorých ľudí s oslabenou imunitou a zároveň aj spoločensky, veď všetko okolo nás sa trasie. Všetci sme v tom probléme spoločne.

• Ľudí v týchto dňoch teší sitkom Pumpa, v ktorom účinkujete. Rozoberáte tam aktuálne udalosti, takže často sa dotýkate aj správ o korone. Jeden by si myslel, že seriál vznikol pre uvoľnenie ľudí v napätej situácii.

– Nie tak celkom. Zabávať ľudí samozrejme túžime, ale bez obmedzenia pandémie. Producent

a režisér Pumpy v jednej osobe ma s týmto námetom oslovil už hádam pred dvoma rokmi. Pozdávalo sa mi to. Kým sme však dospeli k záverečnej podobe, trvalo to mesiace a následne prišla pandémia. RTVS zobrala sitkom na poslednú chvíľu, no tvorivá práca sa začala omnoho skôr.

• Výroba bude asi dosť náročná, keďže každý diel reaguje na udalosti z uplynulého týždňa.

– To teda je, fyzicky aj psychicky. Jeden celý deň máme čítačky, učíme sa texty a potom v noci točíme. Na druhý deň prídem domov

o šiestej ráno a veľakrát sa mi nedá ani zaspáť, lebo mám hlavu plnú myšlienok. Pumpe tak každý týždeň „obetujem“ dva dni v týždni.

• Na placi ste sa tam ocitli už s viacerými verejne činnými osobami a politikmi. Ako ste to vnímali?

– Súčasťou seriálu sú aj hostia zo spoločenského života. Pre mňa ako herca to nie je celkom šťastné, lebo nemajú s točením skúsenosti, a tak si ho neužívajú. Idú si skôr po novú skúsenosť. My herci si to, naopak, chceme užiť a je pre nás dôležité, aby mala každá časť hlavu, päť a šťavu. Ale hostí si nepozývame na to, aby hrali, sú oživením a kontaktom so širším, reálnym svetom.

• Je politik, s ktorým by sa vám prišlo postaviť za kameru?

– Priečiť sa mi môže. Našou úlohou však je, aby sme hosťom z politiky naložili rovnako, ako ich pohľadili. Samozrejme, že mnohí majú niečo za ušami. Netreba však jedného zatracovať viac, ako druhého. Ale ani ho príliš chrániť, lebo nikdy neviete, čo kto urobil.

“

Herec sa musí najskôr do niečoho poriadne namočiť, a potom sa z toho vyzliecť, umyť, osprchovať a vybavené. Ale názor musí byť.

• Spoločnosť vás vníma najmä ako komika zo seriálu Horná Dolná, tento rok ste sa však predstavili hneď v dvoch trileroch Únos a Sviňa. Aké pre vás bolo stvárňovať udalosti, ktoré pohli Slovenskom?

– Nechcem sa v tom už príliš vrtáť, lebo to neboli úplne pozitívne súvislosti, ktoré som mal vtedy spracovať a prejsť si nimi. Hrať šéfa podsvetia, Efendiho, ktorý má na rukách krv, nebolo jednoduché. Rovnako postavu menom Ťuňu, inšpirovanú veľmi súčasnými, nedávnymi politickými udalosťami a skutočnosťami. Dotočil som to a už som sa v tom ďalej nevrátil. Odložil som to do stolíka. Herec sa musí najskôr do niečoho poriadne namočiť, a potom sa z toho vyzliecť, umyť, osprchovať a vybavené. Ale názor musí byť.

• Naše noviny sú o sociálnych službách a o charite. Čo pre vás znamená charita?

– Charita je myšlienka a čin osobnej nezištnej pomoci. Akejkolvek pre kohokoľvek, kto ju potrebuje. Charita pomáha ľuďom bez nároku na odmenu, bez toho, aby si jej podporovateľ vytváral akési zásluhy.

Dano bol roztomilé dieťa

Na čerstvom CD pre deti a ich rodičov počuť aj hlasy z Trnavského detského zboru.

• Robíte charitu?

– Keď ma niekto osloví a mám priestor zapojiť sa, tak idem, zapojím sa. Roky napríklad prispievam neziskovej organizácii Plamienok, ktorá sa stará o detičky, čo majú svoj čas zrátaný skôr, ako my ostatní. Osudy ľudí sa ma dotýkajú, takže sa dobrým veciam snažím pomôcť.

• Ste Trnavčan. Ako si spomínate na vaše rodné mesto?

– Bývali sme pri Merkúre a ako dieťa som sa veľmi slobodne pohyboval od Kopánky až po Linčiansku. S kamarátmi sme objavovali všetko od kypriacich práškov, ktoré vybuchovali v kinder vajciach až po bitky kovbojov a indiánov v hájoch okolo mesta. Trnava môjho detstva vyzerala inak, ako tá dnešná. Keď mesto slávilo 750. výročie udelenia výsad, bol som ešte dieťa, ale už vtedy mi pripadali zvláštne tie obrovské oznamy o oslavách. Hovoril som si, čo tu oslavujete, keď mesto vyzerá, ako vyzerá? Odvtedy prešli roky a ja vidím, ako sa Trnava zmenila, zveládila. To sa nedá porovnať. Teším sa z toho.

Vizitka

Slovenský herec a hudobník. Jeho domovskou scénou je momentálne SND. Je trojnásobným držiteľom divadelného ocenenia Dosky, za účinkovanie na televíznej obrazovke v seriáli Horná Dolná získal v roku 2015 titul OTO. Má troch synov, jedenástročného Thea, štvorročného Viktora a dvojročného Martina. Žije vo Svätom Jure a okrem pôsobenia v divadle a televízii skladá hudbu. V týchto dňoch mu aktuálne vyšiel štvrtý album, druhý v rade pre deti, s názvom Chipsy King.

Đuro Brmbalík mal nehodu. Dano v oblúbenom seriáli Horná Dolná.

• Žili ste v Martine, kde ste účinkovali v miestnom divadle. Dnes bývate vo Svätom Jure, za prácou dochádzate do Bratislavy a za rodinou do okolia Trnavy. Kde je váš domov?

– Celé Malokarpacie vnímam ako svoj domov. Keď sme sa práve s martinským divadlom v minulom desaťročí vracali zo zájazdu v Modre a prechádzali sme okolím Budmeríc, pozeral som sa ticho na tú krásnu krajinu. Kostymérky sa ma pýtali, Dano, ty čo sa tak zasnene pozeráš von oknom? Povedal som im, že som práve pocítil, že toto je môj domov. Nie len Trnava, ani Modra, ale celé Malokarpacie od Bratislavy až po Vrbové, aj s Kočín - Lančárom, aj so všetkými ďalšími „dzedzinami“.

• ☺ Vďaka nárečiu človek z tohto regiónu hneď spozná, že ste náš.

– No práveže sa rád zabávam. V Martine som vždy rád hovoril trnavským nárečím, aby som ich trochu prebudil a v Trnave mi zase zvyknú hovoriť, že mám peknú slovenčinu, či som naozaj „odtáto“.

• Máte troch synov, dvaja sú ešte malé deti. Toto bol dôvod, že ste začali spievať detské pesničky?

– Takto to nevnímam. Projekt Čosi úsmevné je pre celé rodiny, pre malé aj staršie deti, aj pre ich rodičov. Sú to piesne, ktoré sa zaoberajú detským svetom fantázie, rozprávkových postáv alebo tém, ktoré ľudia riešia v rodinách, deti v detstvách. Na svete je náš, v poradí už druhý album s názvom Chipsy King. Celkovo však štvrtý.

• Interpreti pre deti sú u nás momentálne veľmi oblúbení. Sledujete aj ostatných?

– Samozrejme, mám ich celkom zmapovaných. Náš projekt vnímam ako ojedinelý. Primárny cieľ je, aby mali rodičia a deti kvalitu, ktorú môžu doma počúvať spoločne a vedia sa k nej vrátiť. Do tejto hudby vkladám rovnaké množstvo energie, ako do akéhokoľvek iného, vážnejšieho hudobného projektu. **DARINA KVETANOVÁ, FOTO: ARCHÍV DH**

na minútku s Danom Heribanom

☞ V jednej z vašich piesní spievate o pyžamovom dni. Stíhate pyžamové dni? Neexistuje.

☞ Oblúbená činnosť.

Rád sa hrám s deťmi spoločenské hry.

☞ Leto alebo zima?

Leto mám radšej, ale bez zimy by som to nevydržal. Tak 60 na 50. ☺

☞ Pivo alebo víno?

Pivo.

☞ Aj napriek tomu, že bývate vo Svätom Jure?

Ja tamojších ľudí nepre-sviedčam, aby pili so mnou. Víno okoštujem, ale proti pivu žiaden dišputát.

☞ Láska na prvý pohľad bola?

Bola, bola.

☞ A skončila sa...

tak ako mala.

☞ Najkrajšie miesto.

V každom regióne mám oblúbené miesto. Napríklad v Turci je to Záborie, sú tam smrekové háje s výhľadmi do celého Turca.

☞ Oblúbený film.

Mám ich veľa. Teraz som si po dlhšej dobe pozrel s jedenástročným synom Nekonečný príbeh. Krásny film, spomienka na detstvo. Mám rád české komédie od Vlastu Buriana, až po Svěrákove filmy. Ale aj filmy počnúc Forrest Gumpom, až po Sorrentina. Seriály Mladý pápež či Unorthodox. Film je zázrak.

☞ Ste aj v rodine zabávač?

Doma som ním najradšej zo všetkého, ale niekedy sú chvíle, keď sa nevládzem tváriť, že veci zvládam, ak to tak nie je.

Politikom treba naložiť, ale ich aj pohľadiť, hovorí o sitkome Pumpa, v ktorom hrá s Michalom Kubovčíkom.

charita ďakuje

Pomáhajú
aj mestá

Ďakujeme samosprávam v Trnave, Seredi, v Piešťanoch v Novom Meste nad Váhom a v Dunajskej Strede za to, že finančne prispievajú na naše miestne charitatívne projekty a aktivity.

Študenti brigádovali

Deväť dobrovoľníkov z komunitnej organizácie zmeňme.to nám pomohlo pri letnej brigáde. Umyli nám okná, rozobrali drevený stánok, ktorý sme už nepotrebovali a vyrobili dukáty z hlíny pre náš projekt. Ďakujeme za ich energiu.

Ďakujeme za žiarič

Naše nízkoprahové denné centrum je čistejšie vďaka germicídnej žiariči. Darovala nám ho Nadácia Pontis. V centre, kde sa denne stretávajú ľudia bez domova, môžeme teraz sterilizovať vzduch. Ďakujeme nadácii, ktorá si z viac ako 600 žiadostí o túto pomôcku, vybrala aj našu organizáciu.

Priniesli
školské pomôcky

Do zbierky školských pomôcok, ktorú organizujeme každoročne počas leta, prispeli aj zamestnanci spoločnosti Lear. Balík so zošitmi, fixkami a ďalšími pomôckami nám priniesli zamestnankyne z personálneho oddelenia spoločnosti, ktoré sa úprimne zaujímali o činnosť charity. V mene rodín i samotných detí, ktorým takto poskytneme pomocnú ruku, ďakujeme.

Dobré ráno.

Raňajky!

Teplá káva
sa postarala
o dobrú náladu
týchto klientov

Pondelok, 8.55. hod. Pred vstupom do nízkoprahového denného centra v Trnave stojí skupinka asi tridsiatich ľudí a prichádzajú ďalší. Pre väčšinu z nich je domovom ulica, respektíve opustené alebo schátrané budovy v meste. Teraz sa na tomto mieste schádzajú na raňajky.

Sociálna pracovníčka Michaela Peterková otvorila dvere a miestnosť sa okamžite zaplnila.

Prišli muži aj ženy, starší, aj dvadsiatnici. Z dreveného pultu si berú chlieb natretý maslom a z veľkej nádoby si do hrnčekov čapujú kávu. „Vydávame tu len takéto jednoduché raňajky. Niekedy ich spestrí zelenina z obchodu, s ktorým spolupracujeme, táto služba však má byť v prvom rade motivačná,“ vysvetľuje Mária Altoffová, odborná garantka centra. Mäsokombinát už charite ponúkal salámy a iné mäsové výrobky, ak by však klienti dostali na tanieri pridobré jedlo, nesnažili by sa zarobiť si na niečo lepšie. Raňajkové menu v centre si môžu vylepšiť, ak upracú spoloč-

né priestory. „Vtedy dostanú mäsovú konzervu, paštétu, konzervu s rybami, instantnú polievku alebo keks,“ ukazuje na balíček s odmenou Mária.

Poznajú hranice

Tri pracovníčky majú fungovanie nízkoprahového denného centra pod palcom. Máriu Altoffovú počuť. Počuť v zmysle, že jej hlas sa šíri celým priestorom a nemusí ho pritom ani zvyšovať a počuť aj v zmysle, že čo povie, to platí. Klienta dokáže uzemniť, rozosmiať aj povzbudiť. „Takýto prístup je dôležitý, aby klienti vedeli spolupracovať, aby rešpektovali pravidlá a vykonali prácu, ktorú

majú,“ vysvetľuje. Za počítačom sedí Vladimíra Kloknerová, ku ktorej pristúpi Peter, možno dvadsaťročný mladík, ktorého sem dnes prvýkrát priviedli pravidelní klienti. Vladka mu pokojným hlasom oznamuje, ako centrum funguje a aké služby v ňom môže využiť.

Peter pritakáva. Podľa prízvuku nepochádza z Trnavy, ani z okolia a zatiaľ nie je jasné, aká životná situácia ho sem priviedla. Sociálni pracovníci charity to na silu nezisťujú. Pokiaľ človek chce, požiada o špecializované poradenstvo, v centre však nikto netlačí na pílu. Klienti tam prichádzajú za službami, ktoré sú pre človeka na ulici vzácné. Môžu si urobiť hygienu a odložiť do trezora osobné veci, požiadať o čisté oblečenie alebo si to svoje oprat', oddýchnuť si v teple a porozprávať sa o problémoch.

Potrebné
pre celú spoločnosť

Ak sa ľudia bez domova pravidelne sprchujú, je menšia pravdepodobnosť, že sa na verejnosti rozšíria infekčné choroby. Ak dostanú podporu formou jedla, je menšia pravdepodobnosť, že ich hlad prinúti kradnúť. Ak budú mať možnosť sociálneho poradenstva, existuje nádej, že raz vystúpia z bludného kruhu. Podporiť aktivitu klientov pri hľadaní práce mal projekt umývania autobusových zastávok. Tento verejný priestor si charita na istý čas adoptovala. „Klienti nízkoprahu umývali plexisklá autobusových zastávok v meste. Chceli sme, aby verejnosť videla, že aj títo ľudia dokážu robiť niečo prospešné. Zároveň sme takto učili ľudí bez domova pracovať, dodržať termín a urobiť, čo sa od nich vyžaduje,“ vysvetľuje Mária Altoffová. Pri podobných pracovných príležitostiach dostanú klienti peniaze na lekársku prehliadku a pracovné oblečenie, ktoré im zostane a môžu ho využiť aj v ďalšej práci.

TEXT A FOTO:
DARINA KVETANOVÁ

Raňajky majú
byť motivačné, preto sú jednoduché

V centre učia
klientov samostatnosti

Žena s bolesťami
žalúdka dostáva
od Márie Altoffovej
kvapky na úľavu

Nakúpili sme spotrebiče za 10-tisíc eur
a darovali ich rodinám v núdzi

Už sa to vezie

Väčšina z nás funguje takto. Potraviny si uložíme do chladničky, večeru zohrejeme na sporáku a takmer každý deň zapíname pračku. No sú aj rodiny, ktoré by na spotrebiče nikdy nenašetrili peniaze. Vďaka Nadácii EPH a našej službe Sieť pomoci, im domáci pomocníci predsa len uľahčujú každodenné fungovanie.

Pani Katarína z Jelky pri Galante sa po smrti manžela stará o tri deti celkom sama.

O tom, že potrebujú pomoc, sme sa dozvedeli od tamajšieho kňaza. Naša dodávka preto do rodiny priviezla sporák a mrazničku, ktoré skutočne potrebovali.

Úprimná vďaka

Slovenská katolícka charita mohla aj tento rok vďaka Nadácii EPH rozdeliť medzi všetky chari-

Erika z Leopoldova

Kataríne zomrel manžel, o tri deti sa tak stará sama. Nové spotrebiče im uľahčia fungovanie v domácnosti.

ty dokopy 100-tisíc eur. Trnavská charita časťou z týchto peňazí pomohla rodinám od Nového Mesta nad Váhom po Komárno. Vďaka farskej charite v Dunajskej Strede sme sa dozvedeli o pani Olge, ktorá celkom sama vychováva svojho zdravotne znevýhodneného vnuka Kristiána. „Keď

som vošiel do domu tejto rodiny, okamžite mi padla do očí rozpadnutá posteľ, na ktorej chlapec so starou mamou spávali,“ hovorí Matej Polák, ktorý v trnavskej charite vedie službu Sieť pomoci. „Kristián má ochrnutú časť tela a väčšinou sa preto pohybuje po zemi. Podlaha v dome však bola

úplne odokrytá a chladná, a tak mi bolo ihneď jasné, ako tejto rodine pomôžeme. Zakúpili a doručili sme im posteľ s matracmi a koberec, na ktorom sa Kristián môže hrať bez toho, aby mu bola zima,“ opisuje Matej Polák s tým, že od rodiny, ktorej veci priviezol, cítil obrovskú vďaku.

Silné momenty

Pri doručovaní spotrebičov a nábytku zažíva náš kolega Matej situácie, ktoré na prvý pohľad pôsobia ako neuveriteľná náhoda. Tak to bolo aj s Erikou z Leopoldova, ktorá sa odhodlala k dôležitému kroku. Po rokoch sa odsťahovala z domu, v ktorom vládla napätá rodinná situácia a stres. Skončila však sama v celkom prázdnom, nezariadenom dome. „Kúpili sme jej chladničku a pračku, teda základné spotrebiče do domácnosti, potrebovala však aj kuchynskú linku, na ktorú už nezostali peniaze,“ opisuje Matej Polák. Priam neuveriteľné bolo, že tesne pred cestou do Leopoldova mu zavolała daryňa z Trnavy, ktorá charite ponúkla svoju kuchynskú linku. „Neveril som vlastným ušiam, hovoril som si, že toto nemôže byť náhoda. Tešil som sa, že pani Erika ju predsa dostane.“

Zapojte sa s nami

Peniaze od Nadácie EPH na nákup spotrebičov, nábytku a iných potrebných vecí sme pre tento rok vyčerpali, naďalej však budeme podporovať núdznych ľudí prostredníctvom služby Sieť pomoci. V nej spájame ľudí, ktorí chcú darovať používané, no stále funkčné veci s ľuďmi, ktorí by tieto veci potrebovali, no nemôžu si ich dovoliť. O núdznych, ktorí takúto podporu potrebujú, nám môžete dať vedieť mailom na pomoc@charitatt.sk. Písať nám môžete aj v prípade, že chcete darovať spotrebič alebo nábytok na takýto účel.

DARINA KVETANOVÁ

Obed až k dverám

Aj manželia na tejto fotografii dostávajú každý pracovný deň teplý obed vďaka našej sociálnej službe. Čerstvé obedy varia v mestskom Stredisku sociálnej starostlivosti a náš kolega Jozef ich prináša seniorom vo všetkých častiach Trnavy.

Hodinu pred obedom vládne v kuchyni Strediska sociálnej starostlivosti pohodová nálada, tunajšie panie kuchárky už majú hlavnú časť dennej šichty za sebou. Kuchyňa je v plnom prúde od skorého rána, aby stihli naviariť obedy pre 400 ľudí. „Seniorom najviac chutia tradičné jedlá, obľúbené je napríklad mäso na šťave,“ hovorí kuchárka Mária Pavláková. Aj s kolegyňou Máriou Juranovou

sú v tejto práci zohratou dvojkom už 40 rokov. Jozef plní obedáre pre klientov charity polievkou a hlavným jedlom, nasadá do auta a vyraža k ich dverám. „Niektorí sa úplne vyhýbajú kontaktu, a tak máme dohodu, že zazvoním a obedár im nechám len pri dverách,“ vysvetľuje. Seniori sú za túto službu vďační, v čase pandémie, keď mali zostať doma, o to viac.

Privezieme ho aj vám

Trnavčania, pomohol by teplý obed až k dverám vám alebo vašim blízkym? Hľadáte spoľahlivú službu za prijateľnú cenu? Všetky potrebné informácie o rozvoze obedov vám rada podá Adriana Krajčovičová na čísle ☎ 0948 362 875.

Zo suterénu do bezpečia

Muž bez domova, ktorý žil v katastrofálnych podmienkach v opustenom dome neďaleko Piešťan, má vďaka spolupráci slovenskej a českej charity šancu vrátiť sa k dôstojnému životu.

Mal závažné zdravotné problémy, bol na vozíčku a kto vie, ako by pokračoval tento príbeh, ak by pre jeho záchranu nespokojili sily charitní pracovníci z Piešťan a Uherského Brodu. V strašných podmienkach ho úplnou náhodou objavil Piešťanec, ktorý na jeho situáciu upozornil mesto a to následne charitu. Pán pochádzal zo Znojma, odkiaľ odišiel pred takmer dvadsiatimi rokmi. Žil na Slovensku, no dostal sa do problémov a skončil na ulici. Kolegyne z Piešťan kontaktovali úrad v Znojme, ten však pre muža v zariadení sociálnych služieb nenašiel miesto. „Nemal občiansky preukaz ani zdravotné poistenie, sami sme mu tak nevedeli pomôcť,“ hovorí Simona Petrušová z Centra pomoci človeku v Piešťanoch. „Kontaktovali sme preto partnerskú charitu v Uherskom Brode a dohodli sme sa, že klienta dopravíme na hranice, aby jeho situáciu mohli riešiť v Českej republike.“ Pandemická situácia sa zhoršovala a prevoz tak musel byť čo najviac bezpečný. S hygienou muža pomohli charite dobrovoľníci, ktorí sa starajú o ležiacich pacientov v nemocniciach. Dostal čisté oblečenie a za pomoci pána, ktorý ho našiel, sa prevoz podaril.

Českí partneri nechali muža vyšetriť v nemocnici, vybavili mu zdravotné poistenie a umiestnili ho do zariadenia pre dlhodobo chorých ľudí. „Je obdivuhodné, ako tamajšie úrady prispeli k riešeniu situácie. U nás sa to nestáva. Žiadne zariadenie na Slovensku by človeka v takejto situácii neubytovalo, kým by nemal vybavené všetky náležitosti. V Česku je to naopak. Platí - prijmem ťa, lebo si ľudská bytosť a následne doriešime potrebné veci,“ hovorí Simona Petrušová. Vyriešiť životnú situáciu tohto muža sa charitám podarilo doslova o 5 minút 12. Také šťastie, žiaľ, nemal iný Čech v núdzi, ktorého rovnako našli v Piešťanoch. Aj v tomto prípade bolo snahou previezť ho domov, no keďže bol psychiatrický pacient, charita nemohla zabezpečiť jeho prevoz bez profesionálnej pomoci. Muž napokon zmizol.

DARINA KVETANOVÁ

Máriovi rodičia stále veria, že sa preberie

Trináť rokov v bdelej kóme

Mário, prosím, preber sa

Jeden deň. Jeden osudový moment zmenil život mladého človeka i jeho najbližších a obrátil všetko hore nohami. Mário Hulík mal ako dvadsaťjedenročný autonehodu, po ktorej zostal v bdelej kóme. Jeho rodina odvtedy zväzda boj o to, aby ho dokázali vrátiť späť do života.

Mário sa od tohto osudného dňa zmenil v tvári. Zmužnel. Ak by sa dal vrátiť čas, jeho mama Jaroslava by sa dnes možno starala o vnúčatá, ktoré by pobehovali po rodinnom dome v Majcichove a po dvore pred ním. Lenže, nedá sa. Tých trinásť rokov a aj dnešné dni sa nesú v duchu obrovskej fy-

zickej i psychickej obety s jedným jediným cieľom.

Doma je najlepšie

Doktori vyslovovali po autonehode tvrdé prognózy. Hulíkovcom dávali minimálne šance, že Mário vôbec prežije. Rodina sa

však zomkla a rozhodli sa, že urobia všetko, čo je v ich silách. Jaroslava nechala svoju prácu, aby sa mohla synovi naplno venovať. Keď ho prepustili z nemocnice, ona, manžel a sestra Michaela sa pri jeho posteli striedali nocou i dňom. „Netušili sme, čo presne máme robiť, ako máme s Máriom

Čo je bdelá kóma

Bdelá kóma je stav bezvedomia, do ktorého sa človek dostane pre porušenie mozgu. Upadajú do nej ľudia po nehodách alebo rôznych zdravotných problémoch. Prepojenia v mozgu sa na toľko narušia, že človek prestáva vnímať podnety z okolia a nedokáže ovládať svoje telo. Pacienti sa z tohto stavu dokážu prebrať, pokiaľ ich mozog zregeneruje a obnovia sa v ňom spojenia. Aby sa to podarilo, potrebuje človek v bdelej kóme intenzívnu starostlivosť.

Hulíkovci nakúpili domov všetky potrebné pomôcky, ktoré Márioovi pomáhajú pri rehabilitácii.

manipulovať,” hovorí Michaela. „O bdelej kóme vtedy doktori veľa nevedeli. Predstavte si, akú beznádej sme cítili, keď sme netušili, ako mu pomôcť a boli sme v tom celkom sami.” Všetko, čo dnes Hulíkovci v domácej liečbe s Máriom robia, sa naučili počas rehabilitácií, alebo si to sami našťudovali. Dozvedeli sa aj to, že pre človeka v bdelej kóme je najlepším prostredím práve miesto, ku ktorému má spomienky a kde sú

Mário so sestrou Michaelou, ktorá bojuje za lepšie možnosti pre pacientov v bdelej kóme na Slovensku

jeho najbližší. Práve tam má najväčšiu šancu prebrať sa. „Všetko odhodlanie a silu sme preto dali do domácej liečby. Nakúpili sme rehabilitačné pomôcky, s ktorými s Máriom cvičili v špecializovaných centrách, zabezpečili sme drahé zariadenia, o ktorých sme sa dočítali na internete a v literatúre. Peniaze, ktoré si rodičia šetrili celý život, mizli veľmi rýchlo a na rehabilitačné pobyty nám už nezostalo. A tak sme museli len ísť a začať prosiť o finančnú podporu,“ spomína Michaela.

Cvičenie cez bolesť

Dni v dome Hulíkovcov vyzerajú veľmi podobne. Mário vstane ráno

ne náročné, navyše, v posledných dňoch ho cvičenie bolí. S manželom a dcérou však stále veríme, že sa môže prebrať. Sme v kontakte s rodinami, v ktorých sa to už podarilo, a to nám dáva veľkú nádej,“ opisuje Jaroslava.

Michaelina misia

Aj vďaka tomu, že Máriova sestra Michaela žije v Rakúsku, získali Hulíkovci dôležité informácie. V tejto krajine a v Nemecku napríklad rozlišujú sedem fáz bdelej kómy a podľa nich je Mário v poslednom, preberacom štádiu. Zatiaľ čo pacientov v bdelej kóme západné krajiny podporujú, napríklad im platia dôležité rehabilitácie, u nás sa o tejto diagnóze iba začína hovoriť. „Zdravotný stav človeka v bdelej kóme pritom stojí na veľmi dôležitých začiatkoch liečby. Ak vtedy dostáva rehabilitáciu, môže napredovať,“ vysvetľuje Michaela, ktorá prebrala iniciatívu v šírení osvetu o bdelej kóme a založila občianske združenie Pomocná ruka nádeje a Národný inštitút bdelej kómy. „Nám, rodinám, by veľmi pomohla podpora

Riaditeľ charity Miroslav Dzurech odovzdáva rodine finančnú hotovosť, ktorú vyzbierali hostia komunitnej kaviarne Špitálik

pred siedmou a mamu zobudí búchaním. Hygiena, jedlo, cvičenie. Jedlo, cvičenie, hygiena. Jaroslava sa od rána do večera nezastaví a čas na seba si nájde akurát v noci. Práve vďaka domácej rehabilitácii však dosiahli všetky doterajšie úspechy, a tak táto obeta prináša svoje ovocie. Aj keď Mário sám nedokáže chodiť, hýbe nohami aj rukami. A vníma. „Presne vie, či je pri ňom niekto blízky alebo k nám na návštevu prišiel cudzí človek. Dnes sa už dokáže aj sám najesť. Trvalo mi to tri roky, kým som ho to naučila,“ spomína Máriova mama. Pri každom jedle mu chytila ruku a takto ho krmila napriek tomu, že sa pri tom mykal a trhal. Syn ju neraz doudiera. Pokojné chvíle totiž striedajú momenty, keď kričí, trhá sebou a udiera ľudí naokolo. „Sami nevieme, čo cíti, keď sa takto prejavuje. Je to pre mňa skutoč-

nosť. Dnes však žiadna neexistuje. Nemáme špecializované pracovisko, kde by sa venovali ľuďom s touto diagnózou, samotní lekári vedia o nej veľmi málo,“ vysvetľuje Michaela. Prostredníctvom združení spája rodiny pacientov v bdelej kóme, prináša im podstatné informácie a bojuje za ich finančnú podporu. „V našej databáze máme momentálne viac ako 3500 ľudí v bdelej kóme. Toto číslo narastá, pretože v medicíne sú stále lepšie možnosti stabilizovať človeku základné funkcie a zachrániť mu tak život. Pacientov v kóme je stále viac, no štát sa o nich postarať nevie. Potrebovali by aspoň jedno centrum, kde by sa im venovali odborníci a dali im nádej na prebratie. Veľmi by pomohlo aj zaškolenie rodinných príslušníkov, ktorí preberajú celú rehabilitáciu, ošetrovanie a opatrovanie takéhoto pacienta. Dnes však na Slovensku zostávame odkázaní sami na seba. Nechaní na pospas osudu.“ **TEXT A FOTO: DARINA KVETANOVÁ**

Prispieť na Máriov liečebný pobyt môžete na oficiálne číslo účtu OZ Pomocná ruka nádeje SK93 0900 0000 0051 2057 4300.

momenty a momentky

Peter a Peter

V Trnave prišlo na celoplošné testovanie takmer sto ľudí bez domova. Všetci boli negatívni.

Foto: Michaela Peterková

Precvičujú si pamäť

Klientky Domu pokojne staroby v Cíferi si pri logickej úlohe.

Foto: Darina Kvetanová

Vyrážajú do terénu

Charitné zdravotné sestry na ceste za ľuďmi s akútnymi bolesťami, preležaninami a ranami, ktoré treba ošetrovať.

Foto: Darina Kvetanová

Bozk v Cíferi

Aj toto sú obyvatelia Domu pokojnej staroby. A takto si prejavujú lásku.

Foto: Darina Kvetanová

My z trnavskej charity

Kto sme a aká je naša úloha na charite? Čo zažívame v našej práci a čo v nás zanecháva? Akí sme v súkromí, čo máme radi a o čom snívame? Zamestnanci Trnavskej arcidiecéznej charity vám otvárajú dvere, aby ste ich spoznali ako profesionálov, na ktorých sa môžete obrátiť, ak ich budete potrebovať, ale aj ako ľudí so záujmami a vlastnými postojmi.

Z banky na Charitu

Pred desiatimi rokmi by ste ho našli v banke. Ako riaditeľ mal otvoriť novú prevádzku, vybrať si kolektív ľudí, s ktorými ju rozbehne a plniť tvrdé biznisové ciele. Z takéhoto miesta sa vraj neodchádza, Miroslav Dzurech to však urobil a začal s niečím celkom iným. S charitou. Najskôr nie s tou Trnavskou, Charitou - inštitúciou, ale s osobnou charitou, za ktorou bola pomoc iným ľuďom. „Práca v banke bola krásna, tvorivá a prostredie bolo veľmi inšpiratívne. Neodchádzal som odtiaľ znechutený. Skôr som nadobudol pocit, že za sebou nezanechávam ľudskú stopu,“ hovorí Miroslav Dzurech. Zvláštne je, že po jeho rozhodnutí odísť z tejto pozície, zrazu za ním začali prichádzať ľudia, ktorí ho prosili o pomoc. Buď chceli poradiť, ako ušetriť peniaze, alebo si prišli požičať. Niekedy dokonca potrebovali pomôcť so zdravotnými problémami. „Dodnes mi je záhadou, ako sa to všetko spustilo. Možno je to tým, že ľudia sa mi často zdôverujú. Niekedy mi už na prvom rozhovore povedia veci, ktoré sú diskrétné,“ vysvetľuje si Miroslav Dzurech okolnosti, ktoré viedli k tomu, aby aj s manželkou pomáhali ľuďom viac a viac. Dobrovoľne, bez akejkoľvek oficiálnej nálepky. K Dzurechovcom sa pridávali kamaráti a kamaráti kamarátov. Raz sprevádzali človeka k lekárovi a keď sa otvorili dvere ordinácie, dostali otázku, v akom vzťahu sú s pacientom. Bolo zvláštne hľadať odpoveď. „Keď ľudia prichádzajú so zúboženým človekom a lekár sa vás opýta, čo s ním máte, pochopíte, že je čas dať tejto pomoci oficiálnu formu. Vynárajú sa totiž otázky nedôvery a je to pochopiteľné. Preto sme založili občianske združenie Samaria.“ Vymysleli aj vlastný koncept materiálnej pomoci. Niekoľko napríklad potreboval spotrebič, no nemal naň peniaze. Niekoľko iných sa ho práve zbavoval, pretože si kúpil nový. Dzurechovci prepojili tieto dve strany a doručili starší, no stále funkčný spotrebič tomu, komu pomohol.

Cesta do Trnavy

Jeho cesta na Charitu, tú Trnavskú, je pre neho dodnes záhadná.

Miroslav Dzurech

Terézia Škrípová

Vladimíra Kloknerová

Pomoc cez občianske združenie ho naplňovala a videl, že má zmysel. Hľadal preto podporu na rôznych miestach. Raz prišiel aj na arcibiskupský úrad a na stretnutí vysvetľoval, ako, komu, s čím pomáhajú a čo by potrebovali. Keď odchádzal, dostal otázku, či nevie o niekom, kto by sa hodil na pozíciu riaditeľa Trnavskej arcidiecéznej charity, lebo sa tam práve uvoľnilo miesto. „Vravím, porozmýšľam, či o niekom viem. Rozlúčil som sa a kráčať do auta. Keď som si sadol, celé mi to došlo. Veď oni hľadajú mňa! Presne v týchto dňoch som si totiž uvedomil, že by som chcel robiť charitu pre organizáciu, venovať sa jej ako zamestnaný človek.“ Slovo dalo slovo a dnes ho už ľudia na Trnavskej charite oslovia pán riaditeľ. Čo má na starosti? „Mojou misiou je vytvárať podmienky, aby naši zamestnanci mohli robiť svoju prácu čo najkvalitnejšie a čo najviac. Som však rád, že občas sa aj sám môžem nasadiť do pomoci,“ hovorí Miro-

slav Dzurech. V takéto dni by ste ho videli sedieť za volantom veľkej dodávky, vykladať z nej nábytok a nosiť ho po schodoch do bytu núdznemu. Inak povedané, robiť doručovateľa v rámci projektu Sieť pomoci. V mnohých prípadoch obdarovaný človek za takúto zásielku ani nepoďakuje. „Vtedy som, paradoxne, rád. Ľudia, ktorým pomáha charita, sú tak poznačení svojim životom, že často nedokážu poďakovať. Prišiel som na to, že im to nemôžem vyčítať.“

Naplánovaný dôchodok

Každý riaditeľ chce dať organizácii, ktorú vedie, nejakú tvár. Ako by ľudia mali vnímať Charitu pod vedením Miroslava Dzurecha? „Bol by som rád, ak by ju vnímali autenticky, teda chápali, že je prirodzenou súčasťou nášho sveta. Neexistuje svet náš a svet biedy. Oba sú prepojené a Charita by tak mala byť aj súčasťou života zdravých a úspešných ľudí.“ Miroslav

Dzurech má manželku a dvoch synov, ktorí sú ich vernými kópiami. Rodina žije v Hlohovci a ich obľúbenou aktivitou je grilovanie. Keď má čas, nasadne na bicykel a užíva si jazdu v kopcoch. Má rád aj prácu okolo domu, ktorá sa dostala do jeho plánov na penziu. „Z garáže si urobím dielňu a budem v nej pracovať s drevom. Manželka na mňa z okna zakričí: Pod domov, už je obed. A takto si budeme v spokojnosti nažívať,“ dodáva riaditeľ Trnavskej arcidiecéznej charity.

Počúva a chce pochopiť

Seniorky sedia pri jednom stole v spoločenskej miestnosti, každá pozerá na popísaný papier a silno premýšľajú. Sú to klientky Domu pokojnej staroby v Cíferi a pri

kojnej staroby je pre ňu zaujímavá a má z nej radosť. „Na jednej strane pri nej nachádzam pokoj, no niekedy medzi klientmi robím doslova policajta a riešim žabomyšie vojny. Ako v tejto situácii uspieť? Jedine tak, že človek hľadá na oboch stranách sporu len to dobré. Okrem sociálnej pracovníčky som tak vlastne aj akýsi mediátor,“ hovorí Terezka.

Našla sa v práci s núdznymi ľuďmi

Vladimíra Kloknerová si pred siedmimi rokmi čítala lokálne noviny a našla v nich inzerát. Trnavská charita v ňom hľadala dobrovoľníka do nízkoprahového centra v Seredi. Vladka mala vtedy prácu, popri ktorej jej zostával čas na ďalšie aktivity. „Zavolala som teda na číslo v inzeráte a opýtala som sa, čo majú dobrovoľníci na starosti,“ spomína. O pár dní už pomáhala pri práci s ľuďmi bez domova a po roku ju na charite zamestnali. Dnes je súčasťou Centra pomoci človeku v Trnave. Tri pracovníčky v ňom pre núdzných zabezpečujú stravu, čisté oblečenie a ďalšie potreby, no sú pre nich aj poradkyňami pri hľadaní práce či vybavovaní dokladov. Vladka hovorí, že človek s takouto prácou musí najskôr zistiť, ako s klientmi komunikovať. „Musí pochopiť, že nie sú takí, ako ich často spoločnosť vníma, zlí a násilní. No musí tiež vytriezvieť z ilúzií, že takéhoto človeka dokáže zmeniť. Tak to nie je, on sám musí najskôr chcieť prijať pomoc a dokázať ju prijať.“ Ľudia, ktorí sú dlhý čas na ulici, to nedokážu. Kto s nimi pracuje, môže byť zo začiatku sklamaný, keď vidí, ako sa napriek pomoci vracajú na staré chodníčky. Toto sklamanie treba podľa Vladky odbúrať. „Naučila som sa to časom. Prišla som na dôležitú vec, že nikto nie je ani lepší, ani horší. Každý má svoju cestu. Keď sa naše cesty s človekom na ulici stretnú, pomôžem mu, no bez podmienky, že musí splniť, čo mu poradím. Musí sa riadiť len podľa toho, čo mu jeho život, schopnosti a nastavenie dovoľia. Nepoznáme jeho osud, nevieme, čo jeho konanie spôsobilo. Máme radosť, keď našu pomoc využije, no keď sa po pomoc vráti aj tretíkrát, sme s tým vyrovnaní.“ Vladka pochádza z Jindřichovho Hradca v Južných Čechách a na Slovensku žije takmer tridsať rokov. Má dve dospelé deti, s priateľom bývajú v Seredi, milujú turistiku a cyklistiku. „Rada tiež čítam, venujem sa psíkovi, pletiem a pečiem z kvásku. Vlastne ani neviem, čo je nuda. Môj deň má niekedy málo hodín,“ dodáva.

TEXT A FOTO:
DARINA KVETANOVÁ

Ako sa starať o bezvládného človeka

Opatrovanie bezvládného človeka je náročné po fyzickej aj psychickej stránke. Najdôležitejšími pomôckami, ktoré uľahčia prácu s bezvládnym človekom, sú polohovateľná posteľ s antidekubitárnym matracom a invalidný vozík. Vybavujú sa cez zdravotnú poisťovňu. Informácie ako postupovať, poskytne všeobecný lekár u ktorého je pacient v starostlivosti.

radí
Renáta Holkovičová,
odborný zástupca
ADOS Charitas
Trnava

Dôležitou súčasťou starostlivosti je zabezpečenie výživy. Pri zložení podávanej stravy je potrebné dodržiavať diétne obmedzenia podľa zdravotného stavu chorého. Strava môže byť napríklad diéta diabetická, neslaná či kašovitá. Stravu by sme mali podávať v piatich až siedmych denných dávkach. Veľmi dôležité je dodržiavanie pitného režimu.

Ako polohovať pacienta

K najdôležitejšiemu bodu v starostlivosti o pacienta, ktorý je dlhodobo pripútaný na lôžko a nevie sa pretočiť alebo presunúť, je prevencia vzniku preležanín. Zabrániť im vieme pravidelnou hygienou a polohovaním. Telo bezvládného človeka pretáčame minimálne každé dve hodiny. Počas noci môžeme po-

Ľudí, ktorí sú dlhodobo pripútaní na lôžko, treba pravidelne polohovať. Predídeme tak preležaninám.

Ilustračné foto: Pixabay

sunúť čas aj na tri hodiny. Polohu pacienta meníme z ležiacej polohy na chrbte do polohy na ľavom boku, späť do polohy na chrbte a potom do polohy na pravom boku. Pootočením pacienta na ľavý alebo pravý bok do tridsaťstupňového uhla uvoľníme tlak na chrbticové stavce a sedacie svaly. Podložením oboch končatín rovnomerne zas roznesieme tlak kostí na podložku a umožníme pacientovi mať päty vo vzduchu, aby sa priamo nedotýkali podložky. Zmenu polohy vieme zastabilizovať pomocou vankúšov, ktoré podložíme pod mierne natočené telo v chrbtovej časti pacienta a odľahčíme tak jednu stranu tela.

Pri polohe naboku vložíme medzi nohy iný veľký vankúš tak, aby končatiny o seba navzájom netlačili. Poloha v sede je dôležitá pre návrat k aktivitám bežného života, ako je pitie, stravovanie, pozorovanie a iné. Pacienta vysadzujeme podľa jeho individuálnych potrieb, maximálne na dve hodiny.

Kto mi pomôže?

Ak sa vášmu príbuznému náhle zmení zdravotný stav, je to šok pre celú rodinu. Nastáva situácia, na ktorú rodina nebola pripravená a mnohokrát sa ocitá v bezmocnosti a nevedomosti, ako danú situáciu riešiť. Veľkou oporou sa v tejto ťažkej situácii stáva pre pacienta a jeho

rodinu všeobecný lekár, u ktorého je bezvládný pacient v starostlivosti. Môže odporučiť ďalšiu možnosť starostlivosti v domácom prostredí.

Agentúra domácej ošetrovateľskej starostlivosti (ADOS) je zdravotná služba poskytovaná odbornou vzdelanými sestrami. Je určená pacientom, u ktorých je indikovaná po skončení ústavnej liečby, ak má pacient chronické ochorenia s komplikáciami, ak je v terminálnom štádiu ochorenia. Je určená aj chorým s ranami a preležaninami, po úrazoch alebo po chirurgických zákrokoch, s komplikáciami cukrovky, pri akútnych ochoreniach bez potreby hospitalizácie, nepohyblivým, ktorí pre zdravotný stav nemôžu dochádzať do ambulancie.

Na koho sa obrátiť, ak ste sa ocitli v núdzi

Ocitli ste sa vy alebo ľudia vo vašom okolí v situácii, keď si nedokážete poradiť?

Naši poradcovia sú pripravení pomôcť vám aj v týchto časoch.

V sociálnej poradni môžete očakávať pochopenie a odbornú asistenciu pri vypisovaní žiadostí, pri komunikácii s inštitúciami, ale tiež nadväzujúce sociálne služby

charity ako potravinovú a materiálnu pomoc. Z každej situácie vedie východisko. Čím skôr ho spolu začneme hľadať, tým miernejšie budú následky. Počas núdzového stavu uprednostňujeme telefonické a mailové poradenstvo každý pracovný deň v čase od 8.00 do 16.30 hodiny.

KONTAKTY PRE ĽUDÍ Z TRNAVY A OKOLIA

☎ 0948 091 011, 0940 602 151

@sona.pobiecka@charitatt.sk,
patrik.bellay@charitatt.sk

KONTAKTY PRE ĽUDÍ Z PIEŠŤAN A OKOLIA

☎ 0948 590 475
@daniela.patkova@charitatt.sk,
edita.karabova@charitatt.sk

Krízové sociálne služby vrátane individuálneho poradenstva pre ľudí bez domova v Trnave poskytujeme aj naďalej za prísnych

hygienických podmienok. Nájdete nás v Centre pomoci človeku na Hlavnej 43. Pre rodiny v kríze v Piešťanoch a okolí sme naďalej otvorení, rovnako za prísnych hygienických podmienok. Uprednostňujeme telefonický kontakt - 0910 788 031 alebo mailové poradenstvo - charita.piestany@charitatt.sk, v nevyhnutných prípadoch nás nájdete v Centre pomoci človeku na ulici Andreja Hlinku 41.

Charita pomôže školákom z chudobných rodín

Tieto slová patria rodičom, učiteľom, priateľom aj susedom detí, ktoré majú radi školu napriek tomu, že nemajú najnovšiu školskú tašku. Tieto slová patria všetkým ľuďom, čo vedia o rodinách, v ktorých chýbajú peniaze na školské pomôcky. Hľadáme ich, pretože im chceme pomôcť zvládnuť ťažkú situáciu.

kde chýbajú peniaze. Chceme, aby sa tieto dary dostali na správne miesto, aby motivovali deti, ktoré sa radi učia a podporili rodiny, kde si na školské pomôcky musia z nejakého dôvodu požičiavať peniaze. Aj

Počas leta organizovala charita na Slovensku zbierku školských pomôcok pre rodiny,

naša zbierka a darovanie majú pravidlá. Pomôcky od nás dostanú deti na základe vysvedčenia, na ktorom nemôžu byť neospravedlnené hodiny ani zhoršená známka zo správania. Chceme podporovať snahu a chuť učiť sa. Práve takéto rodiny však na charitu neprídu, lebo nechcú pripustiť, že by sa im zišla naša pomoc. Do finančných problémov sa však môže dostať človek zo dňa

na deň, keď stratí zamestnanie alebo ochorenie, dovtedy pritom mohol finančne všetko zvládať.

Milí rodičia. Ak potrebujete školské pomôcky pre vaše dieťa, ozviť sa nám. Milí učitelia, ak máte v triede dieťa, ktoré potrebuje takúto pomoc, dajte nám o ňom vedieť. Prijíť pomoc nie je hanba.

KONTAKT: Juraj Juríček,
☎ 0948 887 486

Decká, podte tvoriť!

Hľadáte inšpirácie, ako sa doma zabaviť s deťmi? Tipy na skvelé aktivity vám poradí Simona Petrušová, lektorka kreatívnych dielní v Centre pomoci človeku v Piešťanoch.

KUCHÁRI. Zábava, na ktorej si pochutíte. Zahrajte sa na kuchárov. Toastové chlebíky natrite maslom alebo syrom a vyzdobte ich podľa fantázie šunkou, syrom a zeleninou. A čo tak zdravé nanuky? Kúsky banánov napichite na špajle alebo paličky, namočte do roztopenej čokolády, obalte vo farebnej posypke a dajte do chladničky.

VESELÉ POSTAVIČKY. Na rolku z toaletného papiera navlečte ponožku a uviažte ju. Vytvoríte tak základ figúrky, ktorú môžete dozdobiť podľa vlastnej fantázie našitím alebo nalepením drobností.

AUTOPORTRÉT. Z farebných papierov vystrihnite tvár, vlasy, nos aj ústa. Dieťa vytvorí portrét svojej mamičky a mamička portrét dieťaťa.

MESTO SNOV. Budete potrebovať podkladový papier a ďalšie, farebné papiere. Vystrihujte rôzne tvary domov, lepte ich a k nim aj strechy. Doplniť môžete zvieratká, kvety, ľudí. Na svete je vaša vysnívaná krajina.

V rodine chýbali peniaze na bežné fungovanie aj na nevyhnutnú starostlivosť o zdravotne znevýhodnené dievčatko.

Slovenská charita pomáha na Ukrajine Životy, do ktorých zasiahla vojna

Pre ozbrojený konflikt na východnej Ukrajine utekajú ľudia zo svojich domovov. Táto situácia sa črtiac-nechtiac dotkla aj každej rodiny v regióne Dnipro. Dokopy 1,4 milióna obyvateľov začínalo žiť odznova na inom mieste, no ani po 6 rokoch si väčšina z nich svoj nový domov nenašla.

Prežiť v takejto situácii s príjmom 2 161 hrivien, čo je v prepočte asi 65 eur mesačne? Takmer nemožné. V charite sme preto podali pomocnú ruku.

Začať od znova

Naša podpora vo forme poukážky na nákup potravín a liekov pomôže šesťsto vysídleným rodi-

nám v Dnipropetrovskej oblasti. Neľahkú situáciu miestnych popisuje Svetlana Šux, projektová koordinátorka organizácie Caritas

Donetsk, ktorá je partnerom projektu: „Pomohli sme Júlii, mamičke dvoch detí, ktorá odišla z Donetsku pre boje ešte ako tehotná. Muža,

ktorý tam zostal bojovať, nevidela tri roky. S minimom možností a vo veľkej neistote musela sama vybaviť doklady, nájsť bývanie, vybaviť školu pre staršieho syna, nehovoriac o finančných problémoch a chorľavej dcérke. Psychologické tréningy a materiálna pomoc jej pomohli zvládať tento enormný stres a začať odznova.“

Liečba traumy

Rovnako dôležité, ako podporiť rodiny jedlom a liekmi je vytvárať vzťahy medzi miestnymi ľuďmi a tými, ktorí tu našli nový domov. Preto charita pomôže komunitám aj so školeniami na prekonanie stresu a riešenie konfliktov. Hľadať si nové miesto v živote nie je vôbec ľahké. Svedčí o tom aj

Júlia utekala pred vojnou s dieťaťom, druhé práve čakala. Muž tam zostal bojovať, nevidela ho tri roky.

Kúpiť si, čo potrebujú

Po vypuknutí konfliktu neostal kameň na kameni a presťahovať sa musela aj organizácia Caritas Donetsk. Naši kolegovia – miestni „charitáci“ – zažili to, čo ich klienti. V súčasnosti sídli Caritas Donetsk v meste Dnipropetrovsk a svojou činnosťou dopĺňa krátky zoznam pomoci v oblasti Dnipro. Mnohé z organizácií, ktoré tu ešte v rokoch 2014 až 2016 pôsobili, svoju činnosť v dôsledku konfliktov ukončili alebo obmedzili. Caritas Donetsk ostala. Núdzny dnes pomáha distribúciou poukážok, ktoré sa tu osvedčili ako efektívnejší nástroj pomoci než balíčky potravín a hygienických potrieb s liekmi. Vďaka poukážkam si núdzni môžu slobodne vybrať a nakúpiť, čo akútne potrebujú.

príbeh Ľudmily, ktorý nám priblížila koordinátorka Svetlana Šux: „Zo všetkých síl sa snažila pomôcť dcére, slobodnej mame, s výchovou jej dvoch detí. Nemali peniaze na nevyhnutnú starostlivosť o jej zdravotne znevýhodnenú vnučku. Zažívala úzkosť, stres, emocionálnu nestabilitu, pocity apatie. Toto všetko ovplyvňovalo jej duševné zdravie, až kým sa nezačala stretávať s našou psychologickou.“

Ľudí na Ukrajine, ktorí utiekli zo svojich domovov, vieme vďaka tejto spolupráci podporiť adresne a kultivovane. Projekt je spolufinancovaný z programu oficiálnej rozvojovej pomoci SR, SlovakiaAid. Slovensko tým jasne vyjadrilo túžbu pomôcť, ku ktorej sa môžete pridať aj vy. Viac informácií o projektoch humanitárnej pomoci Slovenskej katolíckej charity nájdete na www.charita.sk/pomoc-utecencom/. **JÁN KOŠTA**
Slovenská katolícka charita

Most medzi žiakmi a školou

Pandémia, zatvorené školy a prechod na dištančné vzdelávanie poukázali na vynaliezavosť učiteľov a nové prístupy k výučbe. Deti z chudobných pomerov však nie sú na takéto štúdium pripravené. Charita sa im snaží pomôcť v komunitných centrách. To stropkovské vytvára most medzi školou a žiakmi.

Od roku 2001 prispieva k začleňovaniu sociálne vylúčených ľudí. Na dvore centra usporiadali v lete športové dopoludnie. Vtedy som po prvýkrát videla, ako tu pracujú s celou rodinou, od predškôľakov až po starých rodičov. „Rodičom sa snažíme vysvetliť, prečo je vzdelanie dôležité. Mamy motivujeme k tomu, aby s deťmi pracovali aj doma, pretože výchovu

nezabezpečuje len škola,“ vysvetlila mi asistentka v komunitnom centre Valéria Cubová. Do centra práve priviedla dcéru Brenda, jedna z mám, ktoré s deťmi navštevujú aktivity. „Staršia dcérka bude tretiačka, mladšia nastupuje do školy o rok,“ rozhovorila sa. „Chodíme sem už štyri roky a ja vidím, ako moje deti napredujú.“ Aktivity centrum organizuje aj popoludní

a deti tak aj vtedy trávia čas zmysluplne. Brenda sa v centre sama učí nové veci, zlepšuje sa vo varení a pečení.

Môžu byť online

Presne tak, ako v škole, aj tu sedia deti v laviciach. Práve si maľujú obrázky a precvičujú pritom farby a čísla. V ďalšej miestnosti ležia na stole pracovné zošity. Nahliadam do jedného z nich a vidím vypracované matematické úlohy. „Deti motivujeme, aby mali školu radi a sme tu pre ne, keď potrebujú s uči-

vom poradiť,“ hovorí odborná garantka centra Beáta Vožná. „Nie sme tu preto, aby sme nahrádzali učiteľov, deťom chceme vytvoriť podmienky, aby v škole nezaostali,“ objasňuje. Sú akýmisi mostom, ktorý dokáže spojiť učiteľa a žiaka. V počítačovej miestnosti sedia deti za stolmi a študujú. Teraz, keď školy prešli na dištančné vzdelávanie, majú aj tieto deti online hodiny a cez internet robia aj testy a úlohy. „Nie všetci majú doma dobré technické možnosti, aj preto je teraz záujem o prácu na počítači veľký,“ hovorí Beáta Vožná. Vďaka centru, kde sú počítače pripojené na internet, sa môžu vzdelávať v tempe svojich spolužiakov a nezaostávajú za nimi.

Môžu byť vzorom

Komunitné centrum v Stropkově dáva deťom možnosť pracovať na sebe. „Výsledky 17-ročnej práce vidíme každý deň. Príkladom sú mamičky, ktoré navštevovali centrum ako školáčky a dnes k nám chodia už so svojimi deťmi,“ hovorí Beáta Vožná. Deti, ktoré dosahujú v škole dobré výsledky, sú vzorom pre kamarátov. Cestou domov som ďakovala, aké šťastie som počas svojho detstva mala. Vyrastať v podnetnom prostredí, podporovaná rodičmi a okolím k vzdelaniu a s prístupom k technickým vymoženostiach. Nie každý má takéto podmienky, i keď ja som ich vnímal ako samozrejmosť.

SILVIA HRABČÁKOVÁ
Arcidiecézna charita Košice

Strieborné vlasy a srdce zo zlata

Som vďačná za príležitosť prispieť svojou troškou k pomoci panej, ktorú pravidelne navštevujú naše opatrovatelky.

Naše opatrovatelky stoja pri senioroch odkázaných na pomoc iného človeka. Pomáhajú im pri všetkých činnostiach, ktoré prináša deň, sprevádzajú ich na úrady aj k lekárom. A keďže mnohí seniori žijú bez príbuzných, opatrovatelky zo Žilinskej charity sa stávajú ich rodinou.

Aká je práca opatrovatelky? Beáta Makuková, ktorá má s touto prácou dlhoročné skúsenosti, rada spomína na moment, keď prišla klientku navštíviť do nemocnice. Spolupacientka na izbe sa jej po chvíli počúvania rozhovoru spýtala: „Vy ste dcéra, či nevesta?“ Pani nechcela veriť, že ide o opat-

rovať. „Rozprávate sa spolu ako rodina, tak pekne si rozumiete“, povedala.

Dôverný vzťah

Desať opatrovateľiek Žilinskej charity navštevuje seniorov v tridsiatich domácnostiach. Ochotne a s otvoreným srdcom im pomáhajú pri každodenných činnostiach, na ktoré už sami nestačia, no robia tiež aktivity, ktoré posilňujú ich pamäť a vitalitu. Starajú sa o ich telesné i duševné potreby, sú nápomocné v duchovnej oblasti a ak treba, dohodnú im s kňazom prijatie sviatostí. V každom z nich vidia samého Krista, ktoré-

mu prichádzajú poslávať. „Najradšej mám chvíle, keď mi rozprávajú o svojom živote,“ hovorí Beáta Makuková. Keď cítia, že opatrovatelky o nich majú skutočný záujem, radi sa im vyrozprávajú. Takto si medzi sebou budujú dôvernejší vzťah. „Máme pre nich milé slovo, objatie a môžu sa na nás spoľahnúť. Potrebujú, aby sme poznali, čo majú radi. Nemôžeme im kúpiť akýkoľvek jogurt, smotanu či chlieb, musíme poznať, aký ľúbja - ani tmavý, ani svetlý, správne pomúčený,“ zhodujú sa opatrovatelky.

Vzácný moment

Aj ja sama, autorka tohto článku, som mala možnosť spoznať, o čom je táto služba, hoci iba na chvíľu. Pani, ku ktorej sme ráno s charitnou opatrovatelkou prišli, sa ešte len prebúdzala. Ako pravá dáma cítila povinnosť byť pred návštevou upravená. No skôr, ako sa o to postarala, všimla si, že nie som obutá. Hneď mi núkala papuče, len aby som neprechladla. Jedna z prvých otázok bola, či viem strihať. „Strihám doma synov aj manžela,“ povedala som a jej tvár sa okamžite rozjasnila. O programe bolo v tom momente rozhodnuté. „Výborne, vy ste tu žiaduca! Ste dve, jedna pôjde do obchodu, druhá do kvetinárstva. Keď sa vrátite, vy ma ostriháte a vy ošúpete cuketu,“ rozvrhla nám pani okamžite službu. Po nákupe som teda strihala vlasy. Strieborné. A počúvala srdce zo zlata. Pani vytiahla staré čiernobiele fotky svojej rodiny a rozprávala. Vložili sme sa do prítomnej chvíle a vychutnávali si atmosféru vzájomného obohacovania. Podobne ako Marta, ktorá sa starala, aby mal Ježiš čo jesť a súčasne ako Mária sediaci pri jeho nohách, aj my sme v práci a počúvaní zotrvávali vo vzácnosti spoločnosti tejto dámy, ktorá nám darovala kus svojej pozornosti, ľudskosti i životnej múdrosti.

ZDENKA LUKÁČIKOVÁ
Diecézna charita Žilina

Na vyšetrenia novým autom

Sny sa naozaj plnia! Zdravotné znevýhodneným deťom, ktoré žijú Dome charitas sv. Jozefa v Spišskej Novej Vsi sa splnili 12. septembra v Grand Hoteli Praha v Tatranskej Lomnici. Konal sa tam galavečer s názvom Deti môjho srdca

Nové auto je pre deti veľkým pomocníkom.

Ich veľkou túžbou a potrebou bolo získať nové auto, ktoré by im umožnilo bezpečný presun na zdravotné vyšetrenia. Konajú sa totiž ďaleko od ich bydliska. S iniciatívou charitatívneho večera prišla stylistka Zuzana Kriššáková, ktorá celý galavečer zorganizovala.

Prispeli hostia

Radostným momentom bolo symbolické odovzdanie daru pre deti z charitného zariadenia Spišskej katolíckej charity. K jeho kúpe prispel každý návštevník galavečera, ktorý zaplatil vstupné. Mesiac po charitatívnom podujatí prevzala automobil riaditeľka Domu charitas sv. Jozefa, Alexandra Hovancová, ktorá neskrývala veľkú radosť a dojatie.

ALŽBETA ŠUTKOVÁ

fotoriport zo Spiša

15

Naštartovali sme zaprášené šijacie stroje a ušili rúška, aby chránili tých, ktorí to teraz najviac potrebujú.

Byť doma sám je pre seniorov najväčšou skúškou. Zavreté dvere na kostoloch, zavreté dvere pred návštevami, známymi a najbližšími. Zamestnankyne charitných stacionárov boli pre seniorov posilou. Nosili im potraviny a ďalšie potreby a povzbudzovali ich.

Charitné zdravotné sestry sa pri výkone práce samé nakazili a momentálne sú v karanténe. Napriek tomu sa o našich pacientov snažíme postarať.

Pandémia sa veľmi výrazne dotýka aj našej charity. Nestrácame však nádej. Aj v časoch pandémie chceme podávať pomocnú ruku tým, ktorí ju potrebujú.

TEXT: ALŽBETA ŠUTKOVÁ, FOTO: ANTON FRIČ

Záblesky ľudskosti

My, ktorí pracujeme s ľuďmi, vidíme denne veľa biedy, utrpenia a zranení, ktoré zažili, ale aj zranenia, ktoré sami spôsobujú. Je ľahké podľahnúť smútku, depresii, nezmyselnosti ľudského snaženia. A predsa každé ráno vstávame, prichádzame do práce a snažíme sa vidieť niečo pekné a pozitívne. Niečo, čo nás povzbudí, že ľudstvo nie je stratené a má nádej. Ak chceme, môžeme vidieť záblesky ľudskosti, keď ten, čo má málo a od ktorého by to nikto nečakal, podelí sa o cigaretu, o dezert, ktorý dostal na ulici alebo o tenisky, takmer fungláče, čo našiel v kontajneri. Je to málo? Nevie. Ale mne to pomáha ráno vstať a tešiť sa, čím ma dnes ľudia prekvapia.

KLÁRA LABOŠOVÁ
Diecézna charita Nitra

“

Pán Viliam (78) spadol a zlomil si stehennú kosť. Po operácii musela rodina vyriešiť, na čom bude doma ležať, aby sa cítil pohodne a vedel sa sám zdvihnúť. V deň, keď ho prepúšťali z nemocnice, sme do rodiny doviezli polohovaciu posteľ. Pre Viliama aj jeho manželku bola obrovskou pomocou.

Úraz a choroba prichádzajú nečakane

Polohovacia posteľ je prvá pomoc v domácnosti

Vďaka vám dokážeme pomôcť dvojnásobnému počtu ľudí

Ľuďom po úrazoch a chorým ľuďom požičiavame momentálne 6 polohovacích postelí. Záujem o ne je veľký a prevyšuje naše možnosti. Budúci rok chceme preto zakúpiť **6 nových postelí** a **pomôcť dvojnásobnému počtu ľudí**.

Na nákup týchto pomôcok potrebujeme **6000 eur**. Teraz sme na polceste a máme presne polovicu tejto sumy.

Podporte nás, aby sme mohli pomáhať v rodinách, kde choroba alebo úraz pripútali človeka na lôžko.

Váš finančný dar môžete poslať na číslo účtu
SK71 7500 0000 0040 0829 7855
Variabilný symbol **767835**

Duchovné slovo na záver

Aké vzťahy medzi sebou žijeme?

Istá poviedka hovorí o cudzincovi, ktorý sa pri putovaní krajinou blíži k malej dedinke. Cestou stretol jedného mnícha, a tak sa ho spýtal „Ešte nikdy som tu nebol. Akí ľudia žijú v tomto kraji?“ Mních mu odpovedal otázkou. „A akí žijú tam, odkiaľ prichádzaš?“ Cudzinec povedal, že to boli sebci a zlí ľudia a že práve preto odtiaľ odišiel. „Tu nájdeš ľudí úplne rovnakých,“ zareagoval mních.

O niečo neskôr stretol mnícha ďalší cudzinec a položil mu rovnakú otázku: „Rád by som sa tu usadil, povedz mi, akí ľudia žijú v tejto dedine?“ A mních dal rov-

píše
Mons. Ján Bučík
duchovný
správca TADCH

nakú otázku: „Povedz mi, akí boli ľudia v tom meste, z ktorého si prišiel?“ „Ach, to boli dobrí, pohostinní ľudia a ušľachtilé duše! Zanechal som tam veľa priateľov a nebolo pre mňa ľahké sa s nimi rozlúčiť.“ Mních opäť zhodnotil: „Rovnakých nájdeš aj tu.“

Roľník, ktorý neďaleko okopával svoje poličko, si vypočul oba rozhovory. A keď ten druhý člo-

vek odišiel, obrátil sa na mnícha s výčitkou. „Ako môžeš dať dvom ľuďom úplne inú odpoveď na úplne rovnakú otázku? Veď si klamal! Mních sa zamyslel a odpovedal: „Priateľu, každý nosí svoj svet vo svojom srdci. Ten, kto doteraz ne našiel nič dobrého v ľuďoch tam, kde žil, nenájde tým skôr nič dobrého ani tu. Naproti tomu ten, kto mal priateľov v inom meste a videl v ľuďoch to dobré, nájde si verných a oddaných priateľov aj tu. Pretože ľudia okolo nás sú práve takými, akých ich sami vnímame. Nájdeš tu to, čo nosíš v sebe.“

Tolko poviedka. Položme si otázku: „Aký pohľad nosím ja v sebe na druhých ľudí? Robím dosť pre to,

aby sa mne aj druhým žilo dobre? Nebudme ľuďmi napätia a neuróz, ale budovateľmi dobrých vzťahov

medzi sebou. Bude sa nám tu žiť tak, ako sa budeme na seba pozeráť. Prajem Vám priatelia, aby ste vo svojom živote stretávali pekné charaktery ľudí a sami sa takými aj stávali. Nech nám v tom sám Boh pomáha a každému jednému žehná.

ilustračné foto